

Samolot myśliwski P-39 „Airacobra” powstał jako konstrukcja zakładów Bell Aircraft Corporation w roku 1937. Zaprojektowany przez głównego konstruktora Roberta J. Wooda. Prototyp noszący oznaczenie XP-39 oblatany został 6 04 1939. Samolot ten cechował się nowatorskimi rozwiązaniami konstrukcyjnymi - trzykołowym podwoziem oraz silnikiem umieszczonym za kabiną pilota. Jako uzbrojenie przewidziano działko lotnicze kaliber 37 mm. Po dostarczeniu kilkunastu samolotów serii informacyjnej, USAAC otrzymały z wytwórni jeszcze przed wybuchem wojny z Japonią 404 egzemplarze udoskonalonej wersji P-39 D. Samoloty te wyposażone były dodatkowo obok działka kal. 37 mm w cztery karabiny maszynowe kal. 7,62 mm zamontowane w skrzydłach. Dalsze dostawy tego samolotu odbywały się również dla lotnictwa angielskiego. W wyniku eksploatacji na wielu frontach powstały kolejne wersje P-39 F, I, K, L, M, N i Q. Ostatnia z nich posiadała uzbrojenie składające się z działka 37 mm i dwóch Km. kal. 12,7 mm. Największe ilości zbudowano wersji P-39 Q (4905 szt.) i P-39 N (2095 szt.). Łącznie zbudowano 9558 samolotów P-39 Airacobra z czego ponad połowa trafiła w ramach dostaw Lend Lease do ZSRR. Samolot ten używany był na wszystkich frontach II Wojny Światowej.

Dane techniczne wersji P-39 Q: Rozpiętość 10,36 m, długość 9,19 m, wysokość 3,78 m, powierzchnia nośna 19,79 m², masa własna 2620 kg, masa w locie 3495 kg, silnik Allison V-1710 -85 o mocy 1045 kW, prędkość max 615 km/h, pułap 10620 m, zasięg 2000 km.

KOLEJNOŚĆ MONTAŻU (wersja z otwartym podwoziem)

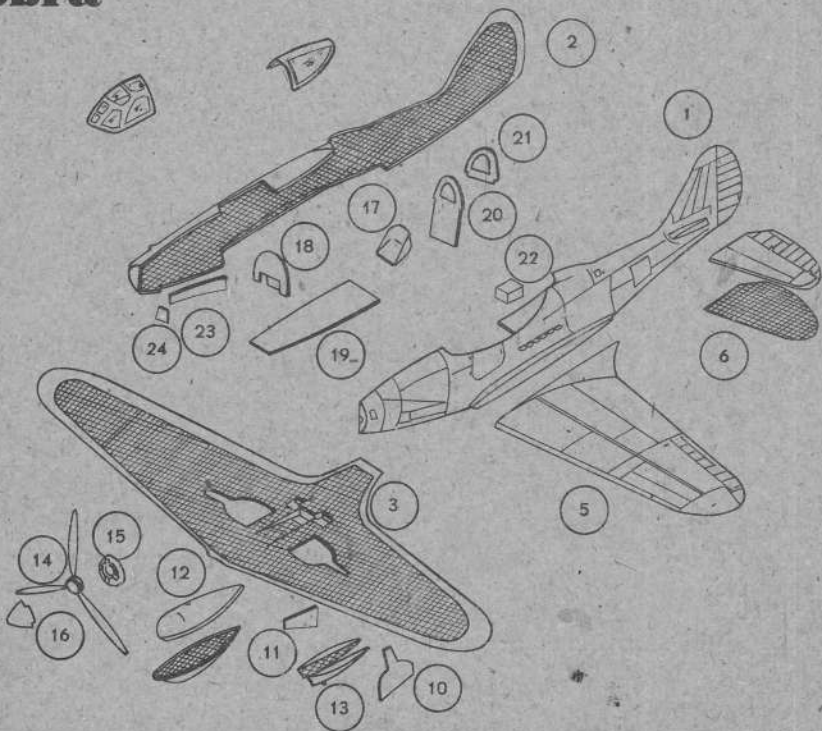
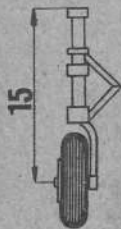
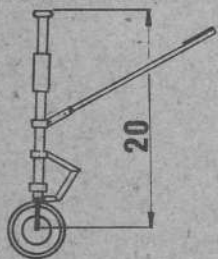
1. Obrysować kontur elementów (rys. A).
2. Nożem lub nożyczkami wyciąć elementy z zapasem ok. 2mm (rys. B).
3. Nadmiar tworzywa zeszlifować na papierze ściernym często zwilżając papier wodą (rys. C).
4. W połówkach kadłuba wyciąć i wypłouwać otwory pod kabiny i dysze.
5. Elementy 21 i 20 skleić ze sobą oraz wkleić do wnętrza kadłuba.
6. Do części nr 20 przykleić podłogę 19 oraz fotel pilota 17, przykleić deskę rozdzielczą 18 (rys. D).
7. Skleić kadłub wzmacniając spojenie kawałkami tworzywa (rys. D).
8. W dolnej części wyciąć łuki podwozia i wloty powietrza. Dopasowane części skrzydeł skleić ze sobą.
9. Skrzydło oraz stateczniki przyklejamy do kadłuba.
10. Sklejamy osłony karabinów 16 i dodatkowy zbiornik paliwa 12.
11. Montujemy śmigło z elementów 14, 15, 16.
12. Sklejamy koła 6 i 7.
13. Golenie podwozia wykonujemy z drutu i kawałków igieł do zastrzyżków wg. rysunku.
14. Po przyklejeniu goleni przyklejamy klapy 23, 24 oraz 10, 11.
15. Do wnętrza kabiny przyklejamy nadajnik radiowy 22.
16. W miarę możliwości wykonujemy dodatkowo takie elementy jak: lufy karabinów, rurkę Pitota, wałani, wyposażenie kabiny oraz anteny (wersja amerykańska).
17. Wnętrze kabiny malujemy na kolor zielony (Interior-Green).
18. Przyklejamy osłonę kabiny.
19. Miejsca klejenia szpachlujemy i szlifujemy.
20. Malujemy model (drobne elementy przed przyklejeniem).
21. Nakładamy kalkomanie.

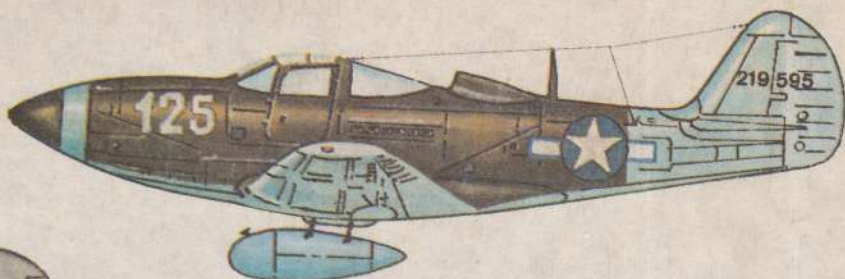

Uwaga:

Szpachlówkę wykonujemy z rozpuszczonego tworzywa w rozpuszczalniku nitro oraz talku. Model kleić klejem do polistyrenu np. prod. CHEM. SP-NI PRACY „KOZMIANKA”. Elementy z polistyrenu można także kleić klejem wykonanym z kawałków tworzywa rozpuszczonych w rozpuszczalniku nitro.

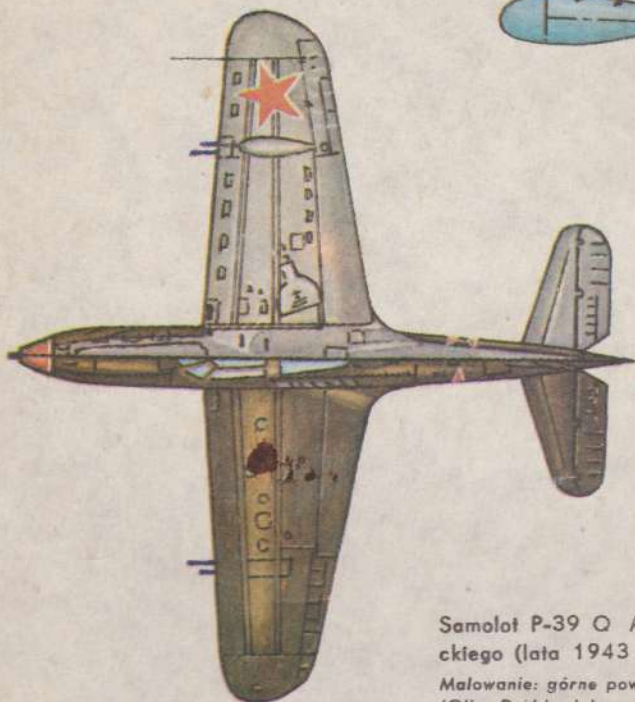
Airacobra

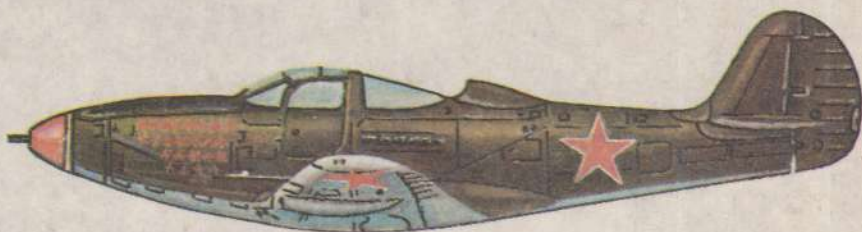
Samolot P-39 Q Airacobra z 362 dywizjonu myśliwskiego 357 grupy myśliwskiej Hayward A.F.B. California, USA 1943

Malowanie: górne powierzchnie ciemno-oliwkowe (Olive-Drab), dolne powierzchnie jasno-szare (Light-Grey), pas na kołpaku śmigła, tył kadłuba i końcówki płata białe (White).

Samolot P-39 Q Airacobra lotnictwa radzieckiego (lata 1943 - 1945)

Malowanie: górne powierzchnie ciemno-oliwkowe (Olive-Drab), dolne powierzchnie jasno-szare (Light-Grey), kołpak czerwony

Samolot P-39 Q Airacobra dowódcy lotnictwa polskiego w latach 1944-1947 gen. Flodora Połynina

Malowanie: górne powierzchnie ciemno-zielone (Medium-Green), dolne powierzchnie i statecznik kierunku jasno-niebieskie (Light-Blue).

